

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7Csp/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316220393
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Mikulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1316220393.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III sudkyňou JUDr. Katarínou Mikulčíkovou v spore žalobkyne: C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom C. XXXX/X, Z., zastúpenej: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.277,15 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 1.277,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.277,15 eura od 15.01.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšku zamietá.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v pomere 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobou podanou na Okresný súd Bratislava III dňa 22.12.2016 sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej 1.277,15 eura spolu 5 % ročným úrokom z omeškania od 20.12.2016 do zaplatenia a uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

1.2. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 26.03.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný mal poskytnúť úver v sume 1.500 eur, revolving vo výške 790,84 eura, pričom z týchto súm mala byť odpočítaná suma na základe Dohody o poskytnutí služieb pri úvere suma 215,75 eura a v prípade revolvingu suma 112,08 eura. Žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 1.500 eur a 678,76 eura. Žalobkyňa úver riadne splácala do 18.09.2016. Podľa žalobkyne sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č.129/2010 Z.z.“). Žalobkyňa namietala, že v zmluve je nesprávne určená výška RPMN, nakoľko je nižšia ako úroková sadzba (RMPN vo výške 65,78 % a úroková sadzba vo výške 70,01 %). Žalobkyňa ďalej namietala aj to, že v zmluvách žalovaný neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, nie je v nej uvedený termín konečnej splatnosti úveru a adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalobkyňa namietala aj neplatnosť dojednania o revolvingu, keď žalovaný poskytol žalobcovi sumu 678,76 eura, nie sumu 790,84 eura uvedenú v zmluve. Žalobca ďalej uviedol, že spoločne so zmluvou uzavrela dňa 26.03.2013 aj Dohodu o poskytovaní služieb, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj so zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa žalobkyne žalovaný navyše zanedbal zákonnú informačnú povinnosť, čo považuje za rozporné s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov je zmluva neplatná, úver je potrebné

považovať za bezúročný a bez poplatkov, a tak mala žalobkyňa úver splatiť len do výšky prijatej istiny 2.178,76 eura, do dnešného dňa žalobkyňa zaplatila žalovanému 3.455,91 eura, teda o 1.277,15 eura viac, a preto je žalovaný povinný jej toto bezdôvodné obohatenie vydať.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 04.11.2019 uviedol, že nemá voči žalobkyňi žiadny záväzok, tvrdenia žalobkyne sú nedôvodné a bez opory v dôkaze a poprel skutkové a právne dôvody, na základe ktorých malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný ju neinformoval ako spotrebiteľa pred uzatvorením samotnej zmluvy prostredníctvom formuláru obsahujúceho štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere nie je pravdivé, keď žalobkyňa oproti vlastnému podpisu prevzala Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný poprel rovnako tvrdenie žalobkyne, že v zmluve absentujú podstatné náležitosti, zmluva o úvere pozostáva z ustanovení nachádzajúcich sa na prednej (lícnej) strane listiny, zmluvných dojednaní na zadnej (rubovej) strane listiny a príloh, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č. k. XXCo/XXX/XXXX-XXX, ktorý ohľadne oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol, že predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť (viď čl. 7., ods. 7.1 písm. g/ zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje a termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Doba trvania zmluvy je upravená v článku 9 tak, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú, teda aj táto náležitosť je v zmluve o úvere splnená. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (80,37 eur), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - 18. deň v mesiaci, rovnako uvedené v Oznámení Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Nad rámec toho zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy). Žiadny rozpis splátky, ako to tvrdí žalobkyňa, nebol a nie je potrebný a žalovaný poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a uviedol, že ani smernica 2008/4/ES a ani vnútroštátne právo nezakotvujú žiadne právo na rozpis splátky v zmluve. Spotrebiteľ má právo vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku (§ 9 ods. 5), čo zodpovedá jeho právu vyplývajúcemu z článku 10 odst. 2 písmeno i) smernice. Ani konštrukcia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je založená na tom, že sa upravuje právo spotrebiteľa na rozpis splátky priamo v zmluve. Aj náležitosť - údaj o adrese veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií - je obsiahnutá v ustanovení článku 12 ods. 1 Zmluvných dojednaní. Zmluva tak podľa žalovaného nie je bezúročná, čo popiera nárok žalobkyne. Žalovaný poprel aj tvrdenia žalobkyne týkajúce sa dohody o poskytnutí služieb, keď z tvrdení žalobkyne nevychádza, v čom má spočívať dôvod neplatnosti.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 03.12.2019 uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižava svojej argumentácii, poukázala na to, že žalovaný sa k nesprávnej RPMN vôbec nevyjadril a opakovane zdôraznila absenciu náležitosti RPMN v zmluve, ktorá nemôže byť nižšia ako úroková sadzba úveru, keď jej súčasťou je hodnota úrokovej sadzby úveru, ako aj ďalšie náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Opakovane poukázala na absenciu údajov o termíne konečnej splatnosti úveru a nesúhlasila s tvrdím žalovaného, že nie je potrebný rozpis splátok úveru.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 23.01.2020 uviedol, že žalobkyňa vo svojom podaní nezdôvodňuje, prečo a na základe čoho vychádza z predpokladu, že RPMN v predmetnej zmluve má byť vypočítaná nesprávne a poukázal na rozpis vzorca pre výpočet RPMN k predmetnej zmluve o revolvingovom úvere. Opakovane žalovaný poukázal na to, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje termín konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, a spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. S odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že závery tohto potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z. z. okrem iného v tom, že v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypustili „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ a dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z. z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe vyhlásenia úveru za bezúročný.

5. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21.07.2020 č. k. XCsp/XX/XXXX-XXX súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.277,15 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 14.01.2017 do zaplatenia, žalobu vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23.02.2021 č. k. XCoCsp/XX/XXXX-XXX v napadnutej časti zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd vyhodnotil ako nesprávny záver súdu prvej inštancie, že k vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere nedošlo z dôvodu rozdielnych údajov o RPMN a uložil tunajšiemu súdu povinnosť posúdiť náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

7.1. Súd úvodom zdôrazňuje, že sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Každý má tvrdiť tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Povinnosť strany sporu má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 Základných princípov C.s.p.). Rozsudok v sporovom konaní zodpovedá tomu, čo strany zhodne tvrdili (§ 186 ods. 2 C.s.p.) a (v zásade) nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Stranu sporu teda zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) a svoje tvrdenia aj preukázať má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, ktorá sa prejaví v meritórnom rozhodnutí veci.

7.2. Proces dokazovania je teda vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má v procese dokazovania (aj v spotrebiteľských sporoch) obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania ako je zrejme z § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 CSP.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2013, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Dohodou o poskytovaní služieb (súčasť zmluvy), oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.03.2013, rozpisom vzorca RPMN, žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy, predsporovou výzvou zo dňa 05.12.2016 a ostatným obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

8.1. Písomnou žiadosťou zo dňa 21.03.2013 žalobkyňa ako dlžník požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v žiadosti v bode 5 uviedla, že požaduje úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, pričom mesačná splátka (vrátane úrokov) je 80,37 eura, splatnosť v 18. deň v mesiaci, celková čiastka, ktorú má žalovanému zaplatiť je 3.375,54 eura, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 47,29 %; ďalej sa v žiadosti uvádza poskytnutá suma revolvingu 790,84 eura, celková čiastka revolvingu 1.928,88 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V žiadosti/zmluve sa ďalej nachádzajú v bode 6. zmluvy údaje o schválenom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1.500 eur, splatnosť na dobu 42 mesiacov, mesačná splátka 80,37 eura, splatnosť v 18. deň v mesiaci, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 3.375,54 eura, RPMN za úver 65,78 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN 47,29 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 eura. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75 %.

8.2. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.03.2013 k zmluve č. XXXXXXXXXXX sa uvádzajú údaje o schválenom úvere, a to: schválená výška úveru 1.500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 80,37 eura, dátum splatnosti prvej splátky 18.05.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 18.10.2016, periodicita splácania úveru - mesačne, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 18. deň, celková výška úveru 1.500 eur, RPMN úveru 65,78 %, priemerná hodnota RPMN 47,29 %, schválená výška revolvingu 902,92 eura, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 902,92 eura, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 eura, RPMN po vykonaní revolvingu 70,01 %, úverový limit 1.500 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eura, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 215,75 eura, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere 26.03.2013. Podľa čl. 7 bod 7.1. písm. g) Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere súčasťou zmluvy je aj uvedené oznámenie o schválení úveru.

8.3. Žalobkyňa dňa 26.03.2013 uzatvorila so žalovaným ako poskytovateľom Dohodu o poskytnutí služby, ktorej predmetom je odplátne poskytovanie služby žalovaným spočívajúce v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere. V zmluve je uvedená výška odplaty za odklad splatnosti splátok revolvingu v sume 112,08 eura a úveru vo výške 215,75 eura.

8.4. Dňa 26.03.2013 strany uzatvorili i Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka zabezpečil svoje pohľadávky z uzatvorených zmlúv o revolvingovom úvere. Podľa tejto Dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy dlžníka vo výške 80,37 eura mesačne, pričom obsahom Dohody je, že dôsledkom uzavretia tejto Dohody je možnosť spoločnosti (žalovaného) predložiť dohodu zamestnávateľovi (platiteľovi iného príjmu) dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy alebo iného príjmu.

9. Zmluva o úvere (ako tzv. absolútny obchod) je upravená v § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, svojím charakterom je predmetná zmluva o revolvingovom úvere spotrebiteľskou zmluvou, keďže ju uzatvorili na strane jednej žalobkyňa ako spotrebiteľ a na strane druhej žalovaný ako dodávateľ. Súd preto dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zák. č. 129/2010 Z.z. (v znení relevantnom pre prejednávanú vec). Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

9.1. Podľa § 1 ods. zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.2. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

9.3. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

9.4. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

9.5. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9.6. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

9.7. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (Dôsledky porušenia povinností) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9.8. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

9.9. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9.10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9.11. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že nárok žalobkyne voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný a preukázaný, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie titulom prijatia plnenia na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, keďže zmluva o revolvingovom úvere sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov a to z nasledovných dôvodov.

11.1. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že žalobkyni bol na základe jej písomnej žiadosti poskytnutý revolvingový úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach (splatných 18. dňa v mesiaci), s mesačnou splátkou úveru vo výške 80,37 eura, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 3.375,54 eura, RPMN za úver vo výške 65,78 %, RPMN 70,01 %, priemerenu RPMN 47,29 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 790,84 eura, celkovou čiastkou revolvingu, ktorý musí dlžník zaplatiť v sume 1.928,88 eura, predpokladanou RPMN 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 76,21 %, ročnou úrokovou sadzbou 5,75 %.

11.2. Žalobkyňa žalovanému uhradila zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu sumu 3.455,91 eura a bola jej vyplatená suma istiny spolu 2.178,76 eura (1.500 eur a 678,76 eura - po odpočítaní sumy 112,08 eura zo sumy úveru vo výške 790,84 eura). Žalovaný toto tvrdenie žalobkyne nenamietal ani žiadnym spôsobom nerozporoval, a preto ho súd v súlade s § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné a preukázané. V konaní mal súd teda za preukázané, že žalobkyňa prijala plnenie v sume 2.178,76 eura (1.500 eur a 678,76 eura) a žalovanému uhradila celkom sumu 3.455,91 eura.

11.3. Súd v súlade s pokynom krajského súdu posudzoval uzavretú spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska jej náležitostí stanovených zákonom č. 129/2010 Z. z. a dospel k záveru, že úver je v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 9 ods. 2 tohto zákona nutné vyhodnotiť za bezúročný a bez poplatkov, a to vzhľadom na neplatnosť zmluvného dojednania o výške úrokovej sadzby, nesprávne uvedenú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa a nesprávne uvedenú výšku poskytnutého revolvingu.

11.4. Zo zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že ročná úroková sadzba úveru bola v danom prípade dohodnutá vo výške 70,01 % ročne. Je potrebné zdôrazniť, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole s prihliadnutím na princíp dobrých mravov v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Doterajšia judikatúra súdov v Slovenskej republike nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti, a ani kontroly podľa generálnej klauzuly kontroly neprijateľných podmienok (ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, ktorá je určená, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, a ktorým subjektom je aj žalovaný, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi. Vychádzajúc z údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska, boli priemerné úrokové sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov v marci 2013 v sadzbe 10,68 %. Úroková sadzba predmetného úveru podľa Zmluvy je teda viac ako 6-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období.

11.5. Súd preto dospel k záveru, že ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % je nepochybne neprimeraná a je ju možné označiť za rozpornú s dobrými mravmi, ak nie až úžernícku (vzhľadom na priemernú hodnotu ročnej úrokovej sadzby), ktorá nemôže požívať súdnu ochranu, a preto takéto dojednanie je nutné vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax súdov, najmä na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, v zmysle ktorého dohoda o výške úrokov podlieha súdnej kontrole a musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom a ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy je neplatná, ako aj na ďalšie rozhodnutia súdov, ktoré vyhodnotili neprimeranú výšku úrokovej sadzby za rozpornú s dobrými mravmi a takéto dojednanie za neplatné (napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 11Co/38/2018 zo dňa 13.09.2018 či sp. zn. 15Co/27/2018 zo dňa 31.01.2019 ani ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/296/2015, sp. zn. 25Co/2/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/253/2016).

11.6. Vzhľadom na neplatnosť zmluvného dojednania o výške úrokovej sadzby pre rozpor s dobrými mravmi a s tým spojenú úplnú absenciu úrokovej sadzby úveru v zmluve, je v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. úver bezúročný a bez poplatkov.

12.1. Súd ďalej posudzoval aj namietanú výšku RPMN úveru a dospel k záveru, že výška RPMN za úver je uvedená v nižšej výške, je tak v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, a teda je splnený ďalší predpoklad pre bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd na základe vstupných údajov zadaných do kalkulačky súdneho registra - aplikácia

„súdny manažment“ vypočítal RPMN spojenú so spotrebiteľským úverom vo výške 71,39 % (ešte bez prihliadania na ďalšie poplatky), čo zjavne prevyšuje (v neprospech spotrebiteľa) RPMN úveru uvedenú v zmluve. Nesprávne uvedená výška RPMN úveru 65,78 % vyplýva aj zo samotnej zmluvy pri výške úrokovej sadzby 70,01 %, keď RPMN úveru nepochybne nemôže byť nižšia ako úroková sadzba úveru, keď jej súčasťou je samotná hodnota úrokovej sadzby úveru (ako aj ďalšie náklady spojené so spotrebiteľským úverom). Navyše ak súd do celkových nákladov spotrebiteľského úveru zarátal aj ďalšie náklady za doplnkové služby poskytnuté žalobkyni súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, teda odplatu za možnosť odkladu splátok úveru na základe dohody o poskytnutí služby uzavretej priamo so zmluvou o revolvingovom úvere vo výške 215,75 eura, tak súd dospel k RPMN vo výške až 95,10 %.

12.2. V tejto súvislosti súd uvádza, že do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak tieto služby sú podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, pričom podľa názoru súdu bola uvedená odplatná dohoda o poskytovaní služieb podmienkou pre uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere a túto odplatu je potrebné zahrnúť do nákladov pre výpočet RPMN. Súd nepovažoval vyhlásenie veriteľa uvedené v dohode o poskytnutí služieb o tom, že uzavretie dohody nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere za dostatočné pre vyvodenie záveru, že uvedené náklady netreba pri posudzovanej spotrebiteľskej zmluve zahrnúť do poplatkov pre výpočet RPMN, a to vzhľadom na to, že dohodu o poskytnutí služby nemožno považovať za individuálne dojednanú, poplatok bol inkorporovaný do rámca zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez možnosti žalobcu ako spotrebiteľa podieľať sa na úprave jeho výšky a podmienok vzniku jeho nárokovateľnosti.

12.3. Taktiež s poukazom na skutočne poukázané peňažné prostriedky revolvingu iba v sume 678,76 eura (a nie vo výške 790,84 eura uvedenej v zmluve), súd zastáva názor, že mala žalobkyňa neoprávnené plniť viac než zodpovedá dohodnutému protiplneniu žalovaného, a preto údaj o výške revolvingu v sume 790,84 eura možno kvalifikovať aj ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď žalobkyňa bol bona fide v domnienke, že uzatvorením zmluvy jej bude poskytnuté finančné prostriedky revolvingu v sume 790,84 eura, aj keď reálne obdržala iba sumu 678,76 eura. Navyše vychádzajúc z premisy, že žalovaný mal poskytnúť žalobkyni úver titulom revolvingového úveru v sume 790,84 eura, avšak vyplatil reálne sumu 678,76 eura (po zahrnutí poplatku podľa Dohody o poskytovaní služieb) je nutné vyhodnotiť za nesprávne (v neprospech spotrebiteľa) uvedenú aj výška RPMN poskytnutého revolvingu v zmluve, a teda aj z tohto dôvodu je splnený predpoklad pre bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru vyžadovaný ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Túto odplatu treba nepochybne zahrnúť do nákladov pre výpočet RPMN a to okrem vyššie uvedeného, aj s poukazom na skutočnosť, že pri revolvingu žalovaný žalobkyni priamo túto odplatu pred vyplatením úveru odpočítal z výšky istiny poskytnutého revolvingu, a teda reálne poskytol žalobkyni finančné prostriedky v nižšej sume ako jej poskytnúť mal práve z dôvodu uvedenej odplaty.

12.4. Vo svetle uvedeného je revolvingový úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi stranami dňa 26.03.2013 nepochybne bezúročný a bez poplatkov (a to z viacerých dôvodov) a pokiaľ žalovaný prijal plnenie nad rámec žalobkyni vyplatennej sumy istiny, tak sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil a toto bezdôvodné obohatenie je povinný žalobkyni vydať.

13.1. Občianskoprávny vzťah vyplývajúci z právneho inštitútu bezdôvodného obohatenia zakladá vzájomný (synalagmatický) vzťah, z ktorého si strany musia navzájom vrátiť nimi poskytnuté plnenia, a preto žalobkyňa správne určila svoj peňažný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako rozdiel medzi ňou uhradenou a žalovaným poskytnutou sumou úveru. S poukazom na § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vzniká na strane žalobkyne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

13.2. Ako bolo uvedené vyššie, žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 3.455,91 eura, pričom vrátiť mala iba poskytnutú istinu v sume 2.178,76 eura. Suma preplatenia žalovaným vyplatených finančných prostriedkov žalobkyni predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne, a to vo výške 1.277,15 eura. Žalobkyňa nepochybne uhradila žalovanému viac, než bola jej povinnosť, čím vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalobkyni vydať, a to v sume 1.277,15 eura, a preto súd žalobe v časti istiny ako dôvodnej v plnom rozsahu vyhovel.

14. Podľa názoru súdu sa žalovaný o výške žalobkyňou uplatňovaného bezdôvodného obohatenia, ktoré žalobkyňa voči nemu uplatňuje preukázateľne dozvedel až dorúčením žaloby dňa 13.01.2017 (doručenie predsporovej výzvy žalovanému nebolo preukázané). Žalovaný mohol uplatnený nárok dobrovoľne plniť dňa 14.01.2017 a nasledujúci deň t.j. 15.01.2017 sa dostal s jeho plnením do omeškania. Súd preto v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. žalobkyni priznal

aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.277,15 eura od 15.01.2017 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti nárok žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania ako nedôvodný zamietol.

15. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že súdne rozhodnutie nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila (k tomu viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2011 sp. zn. 1Cdo/158/2010). Vo svetle uvedeného sa súd nezaoberal ďalšou argumentáciou strán sporu (napr. termínom konečnej splatnosti úveru, spôsobom započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, adresou veriteľa na uplatnenie reklamácie, zanedbaním zákonnej informačnej povinnosti žalovaného), nakoľko už vyššie uvedené závery súd dostatočne objasňujú záver súd o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a dôvodnosť žalobného nároku žalobkyne voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v konaní s výnimkou časti príslušenstva plný úspech, preto jej proti neúspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.